

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117232387
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117232387.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: G. s.r.o., H. cesta XXXX/XXX, XXX XX F., proti povinnému: N. G., nar. XX.X.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX G., o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jozef Martišík, so sídlom Samoty 1061, 020 01 Púchov, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/98/2017 zo dňa 27.9.2017, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/98/2017 zo dňa 27. septembra 2017 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného doručeného súdu dňa 7.9.2017 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica o nariadení neodkladného opatrenia, sp. zn. 8C/7/2017-35, zo dňa 10.2.2017, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 27.2.2017. Právo z exekučného titulu priznané v prospech oprávneného spočíva vo vymožení nepeňažného plnenia - splnenia povinnosti vydať oprávnenému motorové vozidlo zn. X. XXXC, EČ: F D.:V

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 64Ek/98/2017 dňa 18.9.2017 súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka, so sídlom exekútorského úradu Samoty 1061, 020 01 Púchov. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 19.9.2017 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 26.9.2017 doručil súdny exekútor súdu žiadosť o oznámenie či má vo veci konať, nakoľko v exekučnom titule aj v návrhu na vykonanie exekúcie je uvedený dátum narodenia povinného „27.6.1952“ a z poverenia zistil, že v ňom je uvedený dátum narodenia „27.5.1952“.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 64Ek/98/2017 zo dňa 27.9.2017, po preskúmaní veci, rozhodol tak, že výrokom I. uznesenia zastavil exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o trovy konania, výrokom II. uznesenia, rozhodol tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie vo výroku I. odôvodnil skutočnosťou, že povinný, tak ako ho oprávnený uviedol v podanom návrhu na vykonanie exekúcie a tak ako je uvedený aj v exekučnom titule (uznesení Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 8C/7/2017-35, zo dňa 10.2.2017), na základe ktorého bola exekúcia vedená, neexistuje a nie je teda možné viesť exekúciu proti neexistujúcej osobe. Výrok rozhodnutia II. týkajúci sa trov exekučného konania, odôvodnil vyšší súdny úradník ustanoveniami § 196, § 198 ods. 2, § 199b, § 199d ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku, pričom vo vzťahu k súdnemu exekútorovi uviedol, že tento si trovy exekúcie neuplatnil a náhradu trov konania nepriznal žiadnemu účastníkovi.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo oprávnenému doručené dňa 5.10.2017, podal oprávnený dňa 17.10.2017 (podaním na poštovú prepravu), teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že nesúhlasí s právnym názorom súdu o tom, že osoba označená v návrhu na vykonanie exekúcie neexistuje. Uviedol, že povinného v žalobe v základnom konaní riadne uviedol a identifikoval menom, priezviskom a adresou trvalého pobytu ako žalovaného. Na podklade exekučného titulu označil povinného v návrhu na vykonanie exekúcie jedinečnými a nezameniteľnými identifikátormi, čo je zrejme aj z poverenia vydaného súdom, v ktorom bol súdom opravený dátum narodenia povinného. Ďalej uviedol, že súd postupoval zjednodušene, prísne formalisticky a nesprávne, keďže dátum narodenia nie je podľa jeho názoru v zmysle § 133 CSP povinnou náležitosťou žaloby. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 42/2012 zo dňa 26.2.2013, v zmysle ktorého je dátum narodenia fyzickej osoby fakultatívnou náležitosťou žaloby v zmysle § 79 ods. 1 a § 42 ods. 3 O. s. p. Podľa názoru oprávneného postačuje uvedenie správnej adresy povinného, keďže z Registra obyvateľov SR vyplýva, že na ním uvedenej adrese býva iba jeden N. G. a teda nemôže dôjsť k zámene tejto jeho osoby. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že takýmto postupom súdu, zastavením konania, boli porušené jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V závere podanej sťažnosti oprávnený uviedol, že povinný je bezpečne a nezameniteľne identifikovaný a napriek chybe v dátume narodenia nevzniká pochybnosť, že takto označenému subjektu bola uložená povinnosť aj exekučným titulom, čo potom nemôže byť na ujmu vykonateľnosti rozhodnutia, pričom návrh na vykonanie exekúcie je potom vykonateľný aj po stránke formálnej aj materiálnej.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť oprávneného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

12. V zmysle § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh.

13. V zmysle § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného, ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného poukazuje, vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku, že pre začatie exekúcie, ako aj pre jej ďalší postup musia byť splnené zákonom stanovené podmienky. Ide nielen o podmienky procesného charakteru ale aj hmotnoprávne podmienky. Procesnými podmienkami exekúcie sú spôsobilí účastníci, príslušnosť súdu, spôsobilý návrh na vykonanie exekúcie a vykonateľný exekučný titul. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi (materiálnymi), ktorých

nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti a zákonnosti samotnej exekúcie.

15. Exekučné konanie je návrhovým konaním, teda konaním, ktoré nemôže exekučný súd začať z úradnej povinnosti, ale začína sa výlučne na návrh podaný oprávneným subjektom, a to dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie exekučnému súdu. Subjektom legitimovaným na podanie návrhu je osoba, ktorej exekučný titul priznáva určité právo, alebo je to osoba, na ktorú toto právo po vydaní exekučného titulu bolo prevedené právnym úkonom alebo prešlo na základe právnej skutočnosti, t.j. oprávnený. Iba oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie (po uplynutí lehoty na dobrovoľné splnenie povinnosti) a týmto návrhom aj procesne disponovať.

16. Návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať všetky zákonom požadované náležitosti. Pri označení oprávneného a povinného, priamo Exekučný poriadok v ustanovení § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. uvádza, že fyzická osoba sa označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Zo znenia zákona vyplýva, že dátum narodenia alebo iný identifikačný údaj fyzickej osoby je obligatórnou náležitosťou návrhu na vykonanie exekúcie. Nie fakultatívnu, ako to tvrdí oprávnený. Oprávnený a povinný musia byť označení tak, aby neboli zameniteľní s iným subjektom, teda nielen menom a priezviskom (resp. názvom), adresou pobytu (resp. sídlom), ale aj ich individuálnym identifikačným znakom, ktorým je dátum narodenia, rodné číslo, prípadne iný identifikačný údaj, IČO a podobne.

17. Sudca konštatuje, že súdna prax je jednotná v názore (na čo poukazoval aj oprávnený), že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený vykonateľný exekučný titul, či je tento z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej a či je podaný návrh na vykonanie exekúcie v súlade s týmto exekučným titulom. Exekučný titul je materiálne vykonateľný len vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného. Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že tvrdenie oprávneného o tom, že označovanie strán sporu v súdnom konaní dátumom narodenia pokiaľ ide o fyzické osoby, je fakultatívne, nie je akceptovateľné, keďže v zmysle § 133 ods. 1 CSP, sa fyzická osoba v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého bydliska alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, teda rovnako ako to vyžaduje v exekučnom konaní ust. § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. Exekučného poriadku. Teda, aj v základnom súdnom konaní a aj v exekučnom konaní sa žalovaný, resp. povinný, obligatórne (nie fakultatívne) označuje aj individuálnym identifikačným údajom, ktorým je u fyzickej osoby práve dátum narodenia. V prípade, ak súd v základnom konaní zistí, že niektorá z náležitostí žaloby chýba alebo je uvedená nesprávne, musí takúto vadu konania odstrániť postupom v zmysle § 129 CSP a to aj pokiaľ ide o chybu v dátume narodenia žalovaného, resp. predovšetkým ak ide o takúto chybu, pretože práve dátum narodenia fyzickej osoby umožňuje jej nezameniteľnú a individuálnu identifikáciu. Nezameniteľná a individuálna identifikácia osoby je nevyhnutná predovšetkým pre materiálnu vykonateľnosť rozhodnutia súdu zo základného súdneho konania, ako exekučného titulu v štádiu exekučného konania. Primárnym cieľom exekučného konania je totiž nútený výkon súdneho rozhodnutia voči povinnej osobe, kedy identifikátor tejto povinnej osoby, v podobe jej dátumu narodenia, je nevyhnutný na to, aby nielenže nebolo možné fyzickú osobu zameniť s inou fyzickou osobou ale predovšetkým na to, aby bolo možné dané rozhodnutie voči tejto osobe vôbec nútene vykonať.

18. Aj v exekučnom konaní zákon pripúšťa možnosť opravy zrejmych nesprávností, ale iba vo vzťahu k návrhu na vykonanie exekúcie, nie vo vzťahu k samotnému exekučnému titulu. V tomto prípade označenie povinného v návrhu na vykonanie exekúcie síce obsahovalo meno, priezvisko, bydlisko aj dátum narodenia, ktorý bol dokonca zhodný s dátumom narodenia v exekučnom titule, ale exekučný súd takúto fyzickú osobu v registri obyvateľov SR nenašiel. Až ďalšími lustráciami súd zistil, avšak už nad rámec svojej povinnosti, že existuje osoba, o ktorej sa možno domnievať, že môže byť osobou, ktorú chcel oprávnený označiť v návrhu ako povinnú osobu. Súd však nie je oprávnený vykonať, a to ani z úradnej moci (ako to tvrdí oprávnený), taký zásah do dispozičného práva oprávneného, že zmení dátum narodenia uvedený oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie na iný dátum (iný ako je v návrhu na vykonanie exekúcie ale aj v samotnom exekučnom titule). Jedine oprávnený, (nie súd) disponuje podaným návrhom. Taktiež, exekučný súd už vôbec nemá žiadnu kompetenciu na opravu samotného exekučného titulu, t.j. rozhodnutia vydaného iným súdom v základnom konaní, ktoré je rovnako vydané

proti takej fyzickej osobe, ktorá neexistuje. Takéto rozhodnutie je materiálne nevykonateľným exekučným titulom.

19. K ďalším tvrdeniam oprávneného v podanej sťažnosti súd uvádza, že tieto vychádzajú zo znenia ustanovení už neplatného zákona (Občianskeho súdneho poriadku), rovnako ako aj rozhodnutia súdov, na ktoré oprávnený poukazuje. Odhliadnuc od uvedeného, súd poukazuje na skutočnosť, že aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 91/2012 zo dňa 28. júna 2012, ak súd označí v rozhodnutí účastníkov spôsobom nezodpovedajúcim tomu, ako sa účastníci v občianskom súdnom konaní presne označujú (§ 79 ods. 1 veta druhá OSP), nie je to na ujmu vykonateľnosti vtedy, ak je možné z takéhoto označenia bez pochybností vyvodiť, komu bola uložená povinnosť. V tomto prípade sa však tak nestalo, pretože aj keď medzi exekučným titulom a návrhom na vykonanie exekúcie je zhoda v tom, komu bola exekučným titulom uložená povinnosť, takáto osoba však neexistuje a voči takto označenej osobe nie je možné viesť exekúciu. Ako už súd uviedol, pochybenie pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie nebolo možné spôsobom, ako navrhoval oprávnený opraviť (konaním súdu z úradnej povinnosti), keďže v tomto prípade je aj exekučný titul materiálne nevykonateľný.

20. Z uvedených dôvodov sudca sťažnosť oprávneného považuje za nedôvodnú a za vyššie popísaného právneho stavu v súdnom spise, má za to, že nie je možné viesť exekúciu voči takto označenej osobe. Keďže exekučný titul je materiálne nevykonateľný, sudca sťažnosť oprávneného zamietol.

21. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že povinný podal návrh na vykonanie exekúcie voči osobe, ktorá právne neexistuje, na základe rovnako vydaného exekučného titulu (uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 8C/7/2017-35, zo dňa 10.2.2017), ktorý je nevykonateľný, súd nemohol postupovať inak a exekúciu musel zastaviť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, je možné konštatovať, že dôvod zastavenia exekúcie je možné pričítať oprávnenému. Súd preto, v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, zaviazal náhradou trov súdneho exekútora oprávneného.

22. Vzhľadom na uvedené, sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.